Ч. 30. Середа 23 (10) лютого 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскоі“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старроствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвих соймів. — Проголошенє конституциї в Боснї і Герцеговинї. — Нова правительственна партия на Угорщинї.

В суботу о годині $9^{3}/_{4}$ вечером закінчив галицкий сойм свої наради. Замикаючи соймову сесию, пан Маршалок краєвий гр. Бадені попращав послів, піднісши оклик в честь Є. В. Цісаря, котрий посли стоячи трикратно повторили. Іменем послів подякував п. Маршалкови і п. Намістникови за участь в нарадах соймових п. Горайский.

Минувша соймова сесия тревала від 11 січня до 19 лютого в ночи. Помимо розмірно досить довгого часу, остаточний вислід праць сойму не надто обильний. Комісиї притотовили вправдї дуже богатий материял до нарад, однако справи ті не прийшли на дневний порядок. Всїх засідань відбув сойм с. р. 47, а то 28 денних і 19 вечірних.

В тій сесиї вніс видїл краєвий 59 предложень, а полагоджено 54 комісийних справоздань. Внесено 53 нових самостійних посольских внесень і 108 інтерпеляций до правительственного комісаря і до видїлу краєвого. Петиций внесено звиш 1000.

З важнїйших комісийних предложень полагоджено передовсїм буджет краєвий на р. 1910, котрий займив 21 засїдань. Так довгої загальної дискусиї буджетової доси ще в соймі не було.

З законодатних предложень полагодив сойм 23 проєкти меліорацийних законів, обнятих одним предложенєм, зміну закона о репрезентациї повітовій, зміну § 47 краєвого закона водного, зміну будівельного закона для Кракова, побільшенє Кракова о 2 громади, увільненє краєвої центральної каси для рільничих спілок від автономічних додатків, увільненє нових домів в Бялій від тих додатків, проєкти до законів о спіритусових оплатах у Львові, Кракові і 35 більших містах, проєкт закона уповновласнюючого видїл краєвий і Намістництво до признаня права побору спіритусових оплат меншим містам і громадам сїльским.

З адміністрацийних предложень, полагоджених соймом на першім місци, треба піднести ухвалу уповновласнюючу видїл краєвий до заснованя у Львові акцийного банку промислового, дальше предложеня о діяльности бюра краєвого меліорацийного, бюра патронату над спілками ощадности і пожичок, о продажи соли і о діяльности кількох департаментів видїлу краєвого.

Соймові засїданя тревали загалом $157^{1}/_{2}$ год., з чого припадає на денне засїданє 97 год. а на нічні $60^{1}/_{2}$ год. Аби мати повний образ посольскої працї в соймі, треба ще згадати о кількагодинних майже щоденних засїданях соймових комісий і о частих засїданях клюбових. Була то праця часто переходяча сили людскі, але щож треба би сказати о просто зумівающій витревалости п. Маршалка краєвого, котрий крім проводу в соймі брав участь в нарадах многих соймових комісий, проводив на сесиї Видїлу краєвого, а крім того переходила через его руки цїла апробата актів всїх департаментів і бюр Видїлу краєвого.

В моравскім соймі в часї дискусиї о справах шкільних прийшло в суботу до такої бучі, що треба було засїданє перервати. Наради провідників ческих і німецких клюбів, заряджені в часї перерви, не довели до вислїду. Коли засїданє на ново відкрито, повідомив маршалок о відроченю сойму.

З Сараєва доносять: Начальник краю Ґен. Варешанин в часї торжественного проголошеня конституциї для Босни і Герцеґовини відчитав цісарский манїфест з дня 17 лютого с. р. Манїфест той звучить:

Ми Франц Йосиф I. з Божої ласки Цїсар

10

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана Марриєта.

(Дальше).

VI.

Кадет маринарки.

Команду на Є. Вел. фреґатї „Одноріжець“ мали два дуже важні пани; один, капітан Плємбтон, головний командант корабля, був дуже поважний, хоч не своєю висотою та ширинокою, в наслідок якої на покладї забирав о много більше місця, ніж єму належало ся; він властиво повинен би був бути сам властителем корабля і жадати найбільшу часть доходу з него. Капітан Плємбтон не мав більше як чотири стопи і десять цалів висоти; але тількож виносив округ его тїла, природа покривдила его не на масї тїла, лише на рості. Коли він ішов в своїм широкім, морякім сурдутї, его великі пальцї були запхані коло рамен в камізольку; впаслїдок чого его рамена мусїли очивидно подавати ся назад, а цїле его тїло ставало ще ширше. І голова була у него нахилена назад, а для задержаня рівноваги висував він далеко наперед живіт і груди. Капітан був взірцем самохвальби і добродушности: він ходив по кораблї як актор, що виступав в процесиональнім походї.

Другим командантом був перший поручник, з котрим природа поступила зовсїм противно. Був так само довгий як капітан короткий, так само топкий як его дверник грубий. Єго довгі, тонкі ноги доходили майже аж до плечий капітана; коли говорив, мусїв нахиляти ся над сим зверхником, немов би був краном, що мав підоймити до гори тїло капітана як яку вязку товару. Руки держав на спинї, закладаючи по два пальцї одну в другу, а найтяжшим, як здавало ся, було для него, погодити свій власний хід з коротенькими кроками капітана. Єго остре лице було худе і вказувало на вічне невдоволенє. Він виговорив вже всілякі жалоби на ріжних людий, але капітан, як здавало ся, все ще не дав ся вивести з свого спокою. Капітан Плємбтон був добродушний чоловік, що вдоволяв ся всїм, коли лиш їда не була зла, противно поручник Меркеталь був все незадоволений і коли би був міг, був би навіть з своїм кусником хлїба зачинав сварню.

— То неможлива річ, пане капітане — продовжав поручник розпочату вже бесїду — аби службу робили лише прості моряки.

На ті слова, що донесли ся до уший капітана, немов би з неба відповів тойже лиш коротким: „зовсїм справедливо“.

— Отже, пане, не будете мати нїчого против того, коли я того молодого чоловіка впишу на листу кари.

— Подумаю над тим, пане Меркеталь. — То значило у капітана Плємбтона, що „нї“.

— З жалем мушу сказати, що наші молоді паничі дуже неприличні.

— Звичайно як хлопцї, — замітив капітан.

— Так, пане, але служба мусить робити ся, а без них того не можна.

— Зовсїм справедливо, як я сказав, кадети дуже пожиточні.

— На жаль мушу сказати, що противно. От приміром молодий Темпльмор, з тим не можу собі дати ради, цїла єго робота то сьміх.

— Сьміх? Чи він може сьміє ся з вас, пане Меркеталь?

— Того би я не сказав, але він сьміє ся зі всього. Коли я его вишлю на вершок щогли, іде там сьміючи ся, кличу его відтак на долину, злазить сьміючи ся, коли зганю єму що, він вже за хвилю знов сьміє ся, одним словом нїчого иншого не робить. Було би менї дуже приятно, пане капітане, коли би ви з ним поговорили і пересьвідчили ся, чи ваші слова —

— Не доведуть его до плачу? Нї, на тім сьвітї лїпший сьміх як плач. Чи він нїколи не плаче, пане Меркеталь?

— О чому нї, і то часом зовсїм не в пору. Коли послїдного разу велїли ви покарати моряка Вільзона, якого я єму придїлив на служачого, плакав безнастанно, як то ви собі самі пригадаєте. Чи не був то род, бодай посередний род бунту з его сторони?

— Хлопець був сумний, що покарано его служачого. Менї самому неприємно, коли мушу когось засудити на кару, пане Меркеталь.

— Добре, не хочу зовсїм наставати на то, аби розбирати причину его плачу, бо то дало би ся вже дарувати; але его сьміх, пане, єсть щось такого, на що просив би я звернути ва-

Австриї і т. д. по мисли наших заряджень з дня 5 жовтня 1908 заявили постанову признати Босні і Герцеговині конституцийні інституциї, аби забезпечити їм в дорозі законодатній ухвалюванє прав і причинити ся до вдоволяючого упорядкованя їх внутрішних справ. Рівночасно означили Ми спосіб, в який населенє Босни і Герцеговини має одержати всякі горожаньскі права, а також і відповідну участь в полагоджуваню краєвих справ за посередництвом краєвої репрезентациї. Переведеню тих намірів дали Ми нашу санкцию, затверджуючи краєвий статут Босни і Герцеговини разом з ординацию виборчою і соймовим реґуляміном, як також закон о стовaришенях і зборах, закон о радах повітових, причім взяли Ми взгляд на то, що законні постанови для Босни і Герцеговини з р. 1880 мусять полишити ся в силі аж до їх конституцийної зміни і дальше, що відношенє Босни і Герцеговини до обох половин Монархії впаслідок наданя конституцийних уряджень не може зазнати ніякої зміни.

Ґн. Варешанін по відчитаню маніфесту висказав бажанє, аби нова ера обох країв зазначила ся розвитком культурним, економічним і політичним а відтак підніс оклик в честь цісаря. Оклик той зібрані з одушевленєм повторили.

Про утворенє нової правительственної партиї на Угорщині доносять з Будапешту: Вже о 1 год. по полудни в неділю зібрали ся перед будинком Альойда, де містить ся мешканє народної партиї „праці", численні депутациї комітатів. Товпа згромадила ся також перед будинком Редути, де в сали на 5 тисяч осіб мали відбути ся збори народної партиї „праці". О год. 2 по полудни розпочав ся похід депутаций і тревав до години 3. В поході брало участь 10.000 осіб. Побоюванє, що соціялісти устроять демонстрацию проти того походу, не здійснили ся.

В зборах взяло участь около 3.000 осіб.

Присутні були всї міністри і депутациї ліберального сторонництва зі всїх сторін краю. Президент міністрів виголосив одногодинну бесіду, в котрій начеркнув проґраму на всїх полях публичної адміністрациї.

В справі виборчої реформи заявив, що правительство уважає своєю найважнійшою задачею як найскорше предложити проєкт виборчої реформи на підставі загального голосованя. В справі войсковій годить ся правительство на жаданє давної ліберальної партиї, виготовленої за часів кабінету Тиси. Банковий привілей після проґрами правительства буде продовженим. Правительство наміряє держати ся строго закона о стовaришенях і зборах.

Серед оплесків відчитав ґр. Тиса резолюциї, висказуючі згоду на проґраму правительства. Лише в справі виборчої реформи ґр. Тиса не згодив ся з поглядами правительства.

Вибрано орґанізацийний комітет з 50 членів.

В часї бесіди Тиси підняли присутні на сали социялісти такий крик, що бесідник не міг промовляти, доки не виперто демонстрантів з салї.

шу увагу. Ось він виходить саме на поклад. Пане Темпльмор, пан капітан хоче з вами поговорити.

Вправді капітан не хотів з ним говорити, але приневолений до того поручником, не міг инакше зробити. Молодий Темпльмор діткнув рукою свого капелюха і виступив перед капітана, але на жаль з таким усьміхненим лицем і з таким видимим вдоволенєм, що дав відразу доказ тої великої провини, о яку єго поручник обжаловував.

— Так — сказав капітан Плембтон, приступаючи і випинаючи ще більше груди наперед — як бачу, то ви сьмієте ся з пана поручника.

— Я, пане капітане? — відповів хлопець усьміхаючи ся ще більше.

— Так, пане, ви — перебив поручник, випрямивши ся до цілої своєї висоти — чого ви тепер сьмієте ся?

— Не можу инакше, пане поручнику, я тому не винен, так само як ви — відповів хлопець з поважанєм.

— Знаєте, Едварде — хочу сказати, пане Темпльмор — як то погано поводити ся супротив вашого дверника з легковаженєм?

— Я о скілько можу собі пригадати, сьміяв ся лиш одинокий раз з пана Меркстaля а іменно тоді, коли він спотикнув ся на линву від якора.

— А чому ви сьміяли ся, коли вільно спитати?

— Мушу все сьміяти ся, коли хто упаде — сказав молодий хлопець — я тому не винен.

— Так, пане? То ви, гадаю, сьміялись би, колиб побачили, що я паду з покладу на сходи? — спитав капітан.

— Очевидно — скрикнув хлопець і не міг здержати ся від сьміху — я тріс би зі сьміху. Бо можу собі уявити, який би то був вид.

— Ого! Тішу ся, що так дійстно не є; але бою ся, молодий пане, що ви самі признаєте ся до вашої провини.

— Так, пане капітане, до сьміху, коли то можна назвати провиною. Але в воєнних приписах того нема.

— Ні, але є там щось про брак поважаня. Ви сьмієте ся коли вас висилають на вершок щогли.

— Але я сейчас слухаю припису, пане капітане, чи ні, пане Меркстaль?

— Так, але коли ви слухаєте приказу, то ваш сьміх доказує, що на ту кару не зважаєте.

— Не роблю собі вже з того нічо, пане поручнику; отже половину мого житя провів я на щоглі і вже надто привик до того.

— Але чи ви, пане Темпльмор, не чуєте встиду, який лежить в такім покараню? — спитав капітан поважно.

— Так, пане капітане, коли чую, що я на кару заслужив. Я не сьміяв би ся, коли би ви, пане капітане, післали мене на вершок щогли — відповів хлопець, прибираючи поважний вид.

— Бачите, пане Меркстaль, що він уміє бути поважним — замітив капітан.

— Я пробував вже всїлякпх способів, аби научити єго статочности — відповів перший поручник — але я хотів би спитати пана Темпльмора, що він хотів тим сказати, що відчуває встид кари лише тоді, коли на неї заслужить. Чи мало би то значити, що я карав все єго несправедливо?

— Так, пане, відповів хлопець сьміло — пять чи шість разів вислали ви мене на вершок щогли без найменшої причини і тому я вже собі з того нічо не роблю.

— Без причини, кажете? Чи ваш сьміх не уважаєте ніякою причиною?

— Обертаю цїлу мою увагу на виповнюванє служби, слухаю все ваших приказів, роблю всьо, аби заслужити на вашу похвалу — але ви лиш караєте мене.

— Так, пане, бо ви сьмієте ся і що ще гірше, доводите простих моряків до сьміху.

— Але они працюють так само добре як звичайно, хоч сьміють ся. — А навіть, гадаю, що й лїпше працюють, коли веселі.

— Прошу вас, пане, яке право маєте ви гадати? — перебив єму поручник вже дуже злий. — Пане капітане Плембтон, позаяк той молодий панич думає, що може витикати мені моє поведенє, то я просив би, аби ви пересьвідчили ся, яке враженє зробить на нїм кара з вашої сторони.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 22 лютого 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер справедливости переніс заступника прокуратора державного Кар. Біліньского в Коломиї до Самбора та іменував заступниками прокуратора державного: судию пов. Вол. Алекс. Мединьского в Потоці золотім для Стрия і судиїв: дра Меч. Постемпового в Снятині для Коломиї і Вол. Жеґестовского з округа суду краєвого вищого у Львові для Львова.

— **З зелїзниці.** Стация Лагодів положена на шляху льокальної зелїзниці Львів - Підгайці а уладжена досі для руху особового і пакункового отвирає ся дня 25 лютого с. р. для необмеженого руху товарового.

— **Клясифікация в руский ґімназиі.** В головнім заведеню академічної ґімназиї у Львові: В клясї Іа на 54 учеників лихих сьвідоцтв 12; в Іб на 51 уч. 13: в IIа на 43 уч. 4 (1 лише з 1 предмету); в IIб на 47 уч. 8 (1 з одн. пр.); в IIв на 48 уч. 14: в IIIа на 51 уч. 11 (2 з одного пр.); в IIIб на 51 уч. 11 (1 з одн. пр.); в IVа на 53 уч. 12 (2 з одн. предм.): в IVб на 50 уч. 11 (2 з одн. пр.): в Vа на 54 уч. 17 (2 з одн. пр.): в Vб на 51 уч. 12 (2 з одн. пр.), в VIа на 62 уч. 23 (4 з одн. пр.); в VIб на 50 уч. 11 (2 з одн. пр.) в VIIа на 60 уч. 12 (8 з одн. пр.): в VIIб на 62 уч. 16 (4 з одн. пр.): в VIIIа на 40 уч. 0; в VIIIб на 48 уч. 8 (1 з одн. пр.) Разом на 875 учен. дістало 196 лихе сьвідоцтво (22·14 прц., а з сих 32 (16·41) прц. лише з одного предмету.

— **Дрібні вісти.** Нині, день 22 лютого виглядає так, як би то було вже 21 марта коли то після припису астрономів має розпочати ся весна: небо чистісеньке, сонїчко пригріває і повіває вже теплий вітер. Приїзжі розповідають що в західній Галичині навіть ще теплійше й що там вже господарі зачали орати. Весна іде! Коби лиш не завернули морози в хвили, коли можуть наробити найбільшої шкоди. — З Льондону доносять, що в цілій Анґлії лютить ся страшна буря і наробила величезної шкоди: з многих домів позривало криші а рух телеграфічний і телефонїчний в многих сторонах перерваний. — Хора на умі Вікторія Гайдучок літ 36, замешкала при ул. Сонцківскій щезла без слїду. — Оногди рано дали львівскій поліциї з Бродів знати, що 15-літний Адольф Фішер, спроневіривши на шкоду Йоахима Тартарова 600 К втїк імовірно до Львова. Наслїдок того був такий, що Фішера придержано у Львові в хвили коли висїдав на двірци з поїзду. При арештованім знайдено ще 580 К.

— **Переполох на бали.** Підчас балю в Букарешті в сали Ефорії до льожі, де находили ся дві дами, жінки боярів, дістав ся караний вже нераз бандит Букур з револьвером в руці і зажадав від них, щоби віддали єму дорогоцінности та біжутерию. На єго вид дами счинили страшний крик, котрий почули в балевій сали. Всї гадали, що се крик з причини пожежі і кинули ся до виходу. Серед загального переполоху публика толочила себе взаїмно і богато осіб потерпіло тяжко. Тимчасом Букур пробував втїкати, але при виході добіг єго жандарм і ранив вистрілом з револьвера. Бандита арештовано і відставлено на поліцию. На улици товпа хотїла злїнчувати Букура, так, що поліциї ледви з трудом удало ся вирвати єго з рук розяреної товпи.

— **Дальші вісти про шпігуньства.** Як доносять з Чернівець арештувала знов тамошна поліция кілька осіб, підозріних о шпігуньство в користь Росиї. В Новоселици арештовано полковника російскої жандармериї, котрий через три неділї перебував в східній Галичині, а то в Іваню пустім, в Гусятині і Бродах. При арештованім мали знайти докладні знимки тамошних сторін. В суботу переслухувано урядників виділу краєвого, з котрими Бендак працював і предкладано їм фотографії всїляких осіб, підозріних о шпіґуньство, питаючи їх, чи Бендак не сходив ся з ними. Товариші Бендака пізнали кілька осіб, з котрими він частійше сходив ся в бюрі і в реставрациях. Бендакова на суботнїшнім переслуханю відкликала все, що досі зізнала і виправ ся всего. — В Тлу-

стенькім гусятиньского повіта, арештовано Юрка Ризюка, котрий походить з Росії і має бути шпигуном. Надено при нім якісь нелегальні видавництва. — В Кракові закінчив ся процес о шпигуньство против Генриха Реліґи і тов. Реліґу засуджено на 3 роки тяжкої вязниці і на видаленє опісля з державы. Прочих увільнено.

† **Др. Антін Кобиляньский**, лікар у Львові, помер дня 8 с. м. в 73 р. житя. Похорон відбув ся 11 с. м. на Янівске кладовище. Покійник був родом з Буковини і свого часу відограв значну ролю в національнім відродженю галицких і буковиньских Русинів виданем брошурки „Slovo na Slovo do Redaktora Slova“. Пізнійше однак не брав ніякої участи в нашім народнім житю, а в сімдесяти роках звістний був загально яко оріґінал-дивак жителям міст Львова, Більска і Відня. Був то незвичайно здібний і глубоко мислячий чоловік, з котрого якраз велика ученість дивака була зробила. Покійник крім своєї рідної руской мови знав ще німецку і польску, клясичні мови грецку і латиньску а крім тих ще францускую, анґлійску і еврейску. Всі ті мови знав знаменито і говорив ними так, що всїх то дивувало. В перших початках сімдесяти років минулого століття був він заступником учителя при тодішній реальній школі і учив там француской мови. В осени 1872 р. сїдав він разом з бережаньскими матуристами, котрі здавали поправку, до матури перед комісиєю під проводом пок. о. Ильницкого, директора академічної гімназиї і своїм знанем латиньской і грецкої мови а особливо історії, з котрої виголосив був перед комісиєю формальний виклад, здивував всїх, що єго слухали. Була то тоді так типова у Львові фіґура, що годить ся єї пригадати хоч кількома словами.

Покійник жив скромно і старав ся, о скілько то було можливе, вимолювати ся звід правил суспільности а жити в зближеню до природи. Носив длятого довге волосе і бороду мало коли підстригану, широкий, довгий плащ а під пахою носив звичайно спору паку книжок, з котрих одну держав часто отверту і читав ідучи тротоаром. Тоді ще у Львові не було такого руху як нині. На обід заходив до студентскої реставрациї до т. зв. „слїпого Шимонка“ (де послугував слїпий на одно око Шимон) і тут звертав на себе увагу тим, що коли прийшов і розложив коло себе на столі свої книжки, послугач вносив миску (не тарїль) борщу і цїлий бохопець хлїба та ставив перед него. Кобиляньский їв, кілько хотів, украяв собі ще додатково кусень хлїба, сховав до кишені та виходив. Пізнійше був Кобиляньский учителем француской мови при реальній гімназиї в Більску на Шлеску, де також своєю оріґінальностию звертав на себе увагу. З Більска переніс ся до Відня і тут на фільософічнім факультеті студиював насамперед клясичні мови а відтак переписав ся на виділ медичний, зложив докторат медицини і став лікарем. Своїм житєм, зближеним до природи, подав був у Відни навіть одного разу темат до гумористичного стишка під заголовком „Der badende Philosoph“, який появив ся був в одній з тодішних гумористичних часописий віденьских.

Приводом до написаня сего стишка стало ся було то, що Кобиляньский скупавшись в Дунаю далеко за містом, виліз з води і вигрівав ся до сонця, а притім і їв черешні. На то надійшов патролюючий над берегом ріки поліциян і завізвав єго, щоби він убирав ся. У відповіди на то, розпочав з ним Кобиляньский фільософічну диспуту, а поліцай, не розуміючись на фільософії, арештував єго і повів до міста на поліцию, де Кобиляньского, також по довшій фільософічній диспуті, випущено на волю. Отсю пригоду фільософа, що купав ся в Дунаю, підхопили були також ґазети і она, як сказано, дала темат до згаданого стишка. Впрочім був то чоловік дуже добрий і щирий, готов кождому помочи, о скілько то було в єго силї; але на жаль знаходив ся нераз сам у у великих клопотах, а тоді не було кому подати єму помочи. В таких тяжких хвилях ратувала єго ще лиш єго фільософія і певно з нею зійшов він також до гробу. Нехайже тепер земля буде єму пером за то, що він умів в житю підняти ся виспе понад людскі забаганки і пристрасти.

Телеґрами.

Відень 22 лютого. Міністер Шрайнер предложив вчера президентови міністрів свою димісию. Бар. Біперт приняв єї до відомости і предложив Монарсї просьбу того міністра апробуючи єї.

Відень 22 лютого. Др. Люеґер мав в ночи сильні болї. Запаленє розширяє ся. Нинї рано треба було доконати нової операциї. Стан недужого єсть незвичайно поважний. Лікарі не відступають недужого.

Берлин 22 лютого. Австро-угорский міністер справ заграничних ґр. Еренталь приїхав тут нинї. Рано буде у цїсаря і цїсаревої на снїданю; відтак буде у канцлєра і секретаря державного та у австро-угорского амбасадора. В четвер від'їде ґр. Еренталь до Монахова.

Берлин 22 лютого. Часописи поміщають привітні статї з нагоди приїзду ґр. Еренталя і підносять сердечність, яка панує у відносинах обох держав, а котра послїдним разом так проявила ся підчас анексийної кризи.

Льондон 22 лютого. В розмовах кульоаровик закидано престольній бесїдї неясність. Особливо один єї уступ єсть незрозумілий, бо незвістно, чи відносить ся до палати льордів чи до палати послів. Консерватисти доказують, що бесїда була очевидно черкана і дописувана.

Льондон 22 лютого. Виголошена вчера престольна бесїда зазначує дружні відносини Анґлії до инших держав а відтак приходить до ріжниці гадок межи обома палатами парляменту. Підносить, що будуть предложені проекти в цїли усуненя тих ріжниць так, щоби забезпечити палатї послів неподільний вплив на фінанси і переваґу в справах законодатних.

Солунь 22 лютого. Чутка, мов би вчера рано бувшого султана Абдул-Гаміда привезено до Константинополя, показала ся неправдивою. Лиш оба сини султана Абдул-Гаміда під дозором гофмайстра виїхали в як найбільшій тайнї до Константинополя. Стан здоровля Абдул-Гаміда єсть дуже поважний.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{30}, 5·50, 7·25, **8**^{55}, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**^{15}, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12**^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2**^{05}, 5·53, **6**^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10·12.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}.
„ $^{2}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, 9^{25},
в недїлї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·10.
Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**^{45}, 3^{50}, **8**^{25}, 8·40, **2**^{45}, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2**^{50}, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видає

Білєти складані комбіновано-окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білєти складані в однім напрямі на німецких зелізницях, важні 45 днів.

Білєти картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелізничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеґрафічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).